

ARNHEMSEHE

COURANT

Dingsdag

den 11 December

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

BIJVOEGSEL tot de zitting van Donderdag den 6. December.

Na het advies, door den heer Fabre-Longré uitgebragt, ter bestrijding van het ontwerp van wet, tot de instelling van een fonds van ontlasting, van de te zwaar belaste provincien in de grondbelasting voor 1828, is het woord aan den heer Synghens. Deze redenaar verklaart, zich insgelijks tegen de wet; hij kan den grondslag niet goedkeuren, waarop dezelve rust; evenmin als hij zulks heeft kunnen doen ten aanzien van de wet tot verevening, in de vorige zitting door het gouvernement voorgedragen, en welke met het tegenwoordig ontwerp veel overeenkomst had.

De heer Angillis beschouwt de zaak uit een gansch ander oogpunt. Het kadaster, zegt hij, moet de grondslag der grondbelasting zijn, zonder hetzelfde kan zij nimmer met billijkheid worden geregeld. Hoe men de vraag ook stelle, men zal altijd op het kadaster neêr komen; dit alleen staat aan, welke provincien te zwaar belast zijn, en de werkzaamheden van hetzelfde, tot dus verre hebbende plaats gehad, zijn voldoende, om, ten aanzien van de overbelasting van sommige provincien, geenen den minsten twijfel meer over te laten. De redenaar verdedigt die werkzaamheden tegen de bestaanders van dezelve, en voert tegen deze nog aan, dat het kadaster een wettig bestaan in het koninkrijk der Nederlanden heeft, daar hetzelfde in onderscheidene wettelijke verordeningen is vastgesteld. De overbelasting, waarmede sommige provincien, gedurende verschietene jaren zijn gesluit geworden, is eene groote onregtvaardigheid, zij is eene schuld van den Staat, welke reeds sedert jaren had moeten worden voldaan, en welke niet langer kan late van de bezwaarde provincien kan blijven. De redenaar heeft dus met veel genoegen de voorgedragene wet zien aanbrengen, daar zij strekt om de bestaande onregtvaardigheid te doen opheffen. Hij heeft voorts zijn leedwezen te kennen over de verwerping van de wet van verevening, door de Eerste Kamer der Staten-Generaal, terwijl de Tweede Kamer dezelve had aangenomen; hij beschouwt die verwerping als eene algemeene ramp. Hij zal ook de wet steunen.

De heer de Sijssart kan dezelve niet handhaven, omdat zij rust op een kadastraal stelsel, hetwelk zijne goedkeuring niet kan wegdragen, als zijne raad bij de justitiedullen tot maatstaf der belastinge was aangenomen. Een stelsel waarvan de onderzinding reeds genoegzaam de onbillijkheid heeft aangetoond.

De heer Serruys verdedigt de wet tegen de bedenkingen, waarmede zijne debater heeft bestreden, en maakt, onder anderen, het antwoord van het gouvernement, onder No. 13, aan, om te bewijzen, dat men wel gelijk de provincien kent, welke te zwaar belast zijn. Men aarzelt niet, wordt aldaar gezegd, voorloopig de beide Vlaanderen, Holland en Friesland, op te geven als onder de te hoog belaste provincien te behooren. De eerste stappen, welke men in het kadaster van die provincien gedaan heeft, hebben ten haren opzichte, dat gene bevestigd, wat de openbare en onbestredene bekendheid, sedert een aantal jaren had aangewezen. Voor het overige, is zijn advies in den geest van dat van den heer Angillis.

De heer Ponten-Verschuur is van meening, dat de kadastrale werkzaamheden nog niet ver genoeg gevorderd zijn, om over de onevenredigheid der verdeling van de grondbelasting goed te kunnen doen oordeelen, en verklaart zich tegen het ontwerp.

Zitting van Vrijdag den 7. December.

De heer Beelaerts van Blokland brengt een zeer uitgebreid advies uit, ter bestrijding der wet, welke zegt, dat geene wet van verevening is, maar waarbij alleen wordt voorgedragen het instellen van een fonds van ontlasting, ten behoeve van de zwaar belaste provincien. De regtschaptheid wordt wel, dat men die provincien te moeten komen, doch het middel waartoe, hiertoe voorgesteld, kan zijn goedkeuring niet wegdragen.

De heer Lamker verklaart zich tegen de wet.

In de heer Donker-Curins verklaart zich voor dezelve. De billijkheid, zegt hij, verdient eene tegenwoordigheid voor die provincien, welke te zwaar belast zijn, en het voorgestelde middel, de aanstelling, namelijk, van een fonds van ontlasting, komt hem zeer geschikt voor; men kan het ten minste zonder aanmerkelijke zwarigheid beproeven. Wat de verevening van dit fonds betreft, is hij van gevoelen, dat dezelve gedaan moet worden door het gouvernement, en dat zij geen onderwerp eener bijzondere wet moet uitmaken. Men kan de verdeling gerust aan de regering overlaten, en men kan zich verzekerd houden, dat zij daarin met de meeste regtvaardigheid en onpartijdigheid te werk zal gaan.

De heer Godens verklaart zich mede voor de wet.

De heer Dijkster kan dezelve niet aannemen, omdat zij eene onregtvaardigheid behelst, ten aanzien van de onzijdige provincien, dat is, van die provincien, welke noch te zwaar, noch te gering belast zijn. Het is niet billijk, zegt hij, dat die provincien twee opeenten van de hoofdsom der grondbelasting zouden betalen om te zwaar belaste provincien te ontlasten.

De heer Weerts spreekt in denzelfden geest; het konst hem voornemen door die twee opeenten te worden van de onzijdige provincien eene nieuwe onregtvaardigheid zou begaan. Hij verlangt daarom, dat de minnere inlichtingen van den minister. (Hij heeft tegen de wet gestemd.)

De heer Polkema verdedigt dezelve in een vrij uitgebreid advies.

De heer Houtz-Siccama is er tegen.

De heer de Mustertiere is er voor.

De heer van de Poll verklaart zich mede voor dezelve.

De heer van Dijniten van Hoovelaken legt de woorden uit, welke men beweerd heeft dat hij gebezigd zou hebben in de discussie van de wet der verevening, en verklaart zich tegen de wet, thans in overweging, welke hem voorkomt geen geschikt middel te betrouwen om de onevenredigheid waarover men klaagt te doen opheffen.

De heer van Asch van Wyk verklaart zich voor de wet, de heer Borchgrevink tegen dezelve, gelijk mede de heer Byssveld zegt, dat hij gestemd heeft tegen de wet van verevening, en daar het ontwerp thans in overweging, in strekking en doel, weinig van dezelve verschilt, kan hij daaraan zijne goedkeuring ook niet hechten. Hij is van gevoelen, dat de kadastrale werkzaamheden weinig geschikt zijn om een juist oordeel over de verdeling der grondbelasting te doen vellen; dat de verdeling van het fonds van ontlasting niet door de regering, maar door de wet, behoort te geschieden; dat de grondbelasting niet hooger behoort te worden ingevoerd dan volstrekt noodzakelijk is; hij kan derhalve niet goedkeuren de 2 opeenten, waarmede men nu de hoofdsom der grondbelasting nog voorstelt te bezwaren. Slechts negen maanden zijn die 2 opeenten van de grondbelasting aangenomen, en men dat nu reeds beroep hebben de belasting daarvan te hebben ontkomen. Men zegt dat de verwerping van de wet van verevening door de Eerste Kamer, in sommige provincien van liberale, als een openbare ramp is beschouwd; maar hoe zullen nu alle provincien de twee opeenten beschouwen, waarmede de grondbelasting opnieuw bezwaard wordt?

De heer Dorenghe herhaalt, met nieuwe ontwikkelingen, de gronden welke de heeren Borchgrevink en Byssveld tegen de wet hebben aangevoerd.

De heer Pullin verklaart zich tegen de 2 opeenten, welke hij als eene nieuwe belasting beschouwt, waarmede de grondbelasting, die reeds hoog genoeg is, bezwaard wordt.

Z. M. de minister van financiën verdedigt dezelve, in de Fransche taal, waarvan men zich zeer weinig in deze beradslaging bekleed heeft, daar alle de gedeputeerden van de noordelijke provincien hunne adviezen in de landtaal hebben uitgebragt. De minister verontschuldigt zich echter daaromtrent; hij zoude, zegt hij, indien hij de wet in het Hollandsch verdedigde, in het Fransch moeten herhalen, hetgeen hij geenszins had, ten einde door alle leden verstaan te worden; hij zoude zich dus, daar het reeds laat is, om tijd te besparen, van de Fransche taal bedienen. Zijne Exc. als nu ter zake tredende, beantwoordt de bedenkingen tegen de wet aangevoerd, en doet, onder anderen, opmerken dat dezelve niet is eene wet van verevening, dat zij daarvan veel verschilt, dat zij slechts voor een enkel jaar is: dat haar doel billijk, haar beginsel regtvaardig, en het middel dat zij voorstelt als billijk en niet bezwarende is. De minister geeft nog aan de kamer de verzekering, dat de werkzaamheden van het kadaster niet ijver worden voortgezet, en erkent, op nieuw, dat het gouvernement overtuigd is, dat er provincien zijn, waaronder Vriesland, welke, in evenredigheid van andere provincien, te veel in de grondbelasting betalen.

Niemand meer het woord vragende, wordt de discussie gesloten. Men gaat over tot de hoofdelijke stemming, waarvan de uitslag is, dat 25 leden zich voor de aanneming der wet hebben verklaard en 26 leden tegen. De wet alzo niet zijnde aangenomen, zal Z. M. verzocht worden dezelve in nadere overweging te nemen.

WEENEN, den 30. November.

De Oostenryksche Beoebachter behelst leden de volgende berichten uit Konstantinopel, van den 11. dezer:

De eerste tijding van de gebroeders van Navarino is hier den 26. October aangekomen. Zij kwamen van de admirals en werd overgedragen aan de gezanten der drie verbondene mogendheden. Zij bleef nog gedurende eenige dagen zoo wel bij de Porte als bij het publiek onbekend.

Den 1. November, begaven zich de tolken van de drie gezantschappen naar de Porte, en overhandigden den reis-brief de volgende vragen: 1.) Welke instructien de Porte aan Ibrahim-pacha had gegeven? 2.) Hoedang de Porte vijandelijke handelingen zou opneemen, welke van zijde der verbondene eskadren moesten plaats hebben, ten gevolge der wederzijdse aanspraak van Ibrahim-pacha, om aan den verklaarden wil der verbondene hoven te voldoen? 3.) Volkhardt de Porte in hare weigering, om de voorstellen, welke de verbondene hoven naar hebben gedaan, aan te nemen? De tolken verhaalt, want de gebeurtenissen van den 20. October nog on-

bekend waren, beantwoordde de drie vragen, op de volgende wijze: De Porte had de verbondene hoven niet gevraagd, welke instructien zij aan de bevelhebbers hunner eskaders hadden gegeven; zij zouden zich volgens niet gehouden, om die, welke zij aan de verbondene hoven gegeven, aan de hoven mede te deelen; — Wij hopen dat er geen vreesdelijkheden zullen zijn voorgevallen, en wij voeten ons niet genoodd, om thans te verklaren, wat wij in zekere gevallen floer of laten zouden; men geeft het kind geen naam, voor dat het geboren is en men weet het welk geslacht het behoort. De Porte zal nimmer van hare reeds verklaarde grondbeginselen afgaan.

Den zelfden dag kwamen de eerste berigten over het voorgevallene te Navarino zoo wel bij de Porte, als bij den Oostenrijkschen internuncius aan. De laatste zond dadelijk naar den reis-effendi, om hem dringend aan te sporen, al het mogelijke te doen, om de Porte iederen gewaagden en overijlden stap af te raden; en hij ondersteunde zijne woorden met alle die gronden, welke hij, in een zoo neteligen staat van zaken, maar eenigzins kon aanvoeren, in zijne hoedanigheid van vertegenwoordiger van een groot hof, welks onophoudelijke pogingen strekten tot behoud van de rust der staten. De Pruisische gezant, van dezelfde instructien voorzien, en met dezelfde gezindheid beziel, liet van zijnen kant mede niets onbeproefd, om de Porte nopens hare belangen in te lichten.

De reis-effendi liet den 2. de tolken der drie gezanten bij zich roepen, om hem ophelderingen nopens het voorgevallene te geven. Hunne antwoorden werden door den Turkischen minister niet als voldoende geacht, en de reis-effendi verklaarde den volgenden dag, dat het antwoord van de gezanten der drie verbondene mogendheden, der geheele zaak eene andere gedaante had gegeven, en dezelve van het veld der staakunde, op het gebied van de godsdienstige wetgeving had overgebracht. De reis-effendi verzocht echter den oostenrijkschen internuncius nog, de gezanten der drie hoven uit te noodigen tot het geven eener verklaring, welke hij zou trachten in den divan te doen gelden. De internuncius hield daarover dadelijk een mondsprek met zijne drie ambtsgenooten.

Den 4. November verschenen de tolken der drie gezanten, en bragten eene schriftelijke verklaring, die echter den gewenschten indruk niet te weeg bragt.

Den 5. werd er eene groote raadsvergadering van den divan bij den sultaan gehouden. De keizerlijke internuncius koos het oogenblik, dat de raad vergaderd was, om zond zijnen eersten tolk, den heer *von Hussar*, om den reis-effendi buiten te roepen, ten einde denzelven eene nota vol vredelievende vermaningen te doen overhandigen. In den raad zelf werd geen bepaald besluit genomen.

De 6. en 7. November verliepen onder mondsprekken tusschen den internuncius en de drie gezanten, alsmede onder mededeelingen van den eersten aan de Porte. Op laatstgemelden dag kwam uit Smirna het bericht van de landing, welke *Fabvier* en *Cochrane* op het eiland Scio ondernomen hadden; een berigt, hetwelk, zoo als ligt te voorzien was, elke vredelievende onderhandeling zeer moest terugzetten.

Den 8. gaf de reis-effendi, aan den tolk van den Engelschen gezant, de eerste opening van het in den raad genomen besluit, en van de vorderingen der Porte, om genoegdoening, wegens het gebeurde te Navarino; en den volgenden dag (den 9.) herhaalde hij hetzelfde aan de tolken der drie gezanten.

Den 10. overhandigden de drie gezanten eene uitvoerige nota, behelzende hunne tegenverklaring op de door den reis-effendi gegevene openingen.

Tot op den 11. was omtrent het vertrek der drie gezanten uit Konstantinopel nog niets naders bepaald.

Te Konstantinopel zoo wel als te Smirna is de rust tot dus verre nadrukkelijk gehandhaafd geworden, hoe zeer ook de gemogederen der Turken door het berigt der landing van de Grieken op Scio op nieuw zijn verhitert geworden.

Den 5. November had men te Smirna berigt, dat de Grieken, onder *Fabvier* en *Cochrane*, de hoogten om de stad en het kasteel van Scio bezet, en een detachement Turksche troepen, hetwelk tegen hen was uitgetrokken, krijgsgevangen gemaakt hadden. De Fransche admiraal *de Rigny* is den 2. November, aan boord van de *Armide*, te Smirna aangekomen. Naar men zegt, heeft hij aan den pacha verklaard, dat de aanval op Scio tegen den wil der verbondene mogendheden is; dat zins van lord *Cochrane* is te kennen gegeven, doch dat deze daarop geantwoordt heeft, dat hij andere instructien had, volgens welke hij dit eiland moest verneesteren. De admiraal *de Rigny* had zich zelf naar Ipsara begeven, om de expeditie voor te komen; doch dezelve was toen reeds bevestigd. Te Smirna lagen den 5. November vijf Oostenrijksche oorlogsvaartuigen, vijf Engelsche, drie Fransche, het Nederlandsche fregat *Henaut* en het Noord-Amerikaansche fregat *de Constitutie*.

Volgens tijdingen uit Corfu, van den 14. November, is ook te Patras en Preveza, hoe grooten indruk de tijding van den slag van Navarino op de gemoederen gemaakt had; de rust echter gehandhaafd geworden. *Ahmet-pacha*, die in de laatste dagen van September met eenige duizend man uitgetrokken, om de op nieuw in opstand geraakte districten van Gastuni, Lala en Pijgo te onderwerpen en de gemeenschap met *Maden* te herstellen. Den 11. October was hij te Patras teruggesloopt, zonder dat hij zijn doel had kunnen bereiken. Den 21. October was hij op nieuw uitgetrokken. Weenige dagen na zijn vertrek, had men vernomen, dat de zoon van *Coloeotron*, die op de bergen in de nabijheid van Pijgo met 2000 man post gevat had, op de aanpakking van *Achmet-pacha* in de gebergten was teruggetrokken. Sedert had men van den laatsten niets verder vernomen.

Z. M. de Keizer heeft den heer *van Ottenfels*, Oostenrijksch internuncius te Konstantinopel, tot zijnen geheimraad benoemd, uit erkentenis voor zijne ijverige pogingen tot behoud van den vrede in de Levant.

FRANKFORT, den 6. December.

De 29. November is te Weenen de gewone post uit Konstantinopel van den 11. dier maand aangekomen. De gemeenschap met Konstantinopel wordt thans, naar men verneemt, ook daardoor nog moeilijker

gemaakt, dat de Porte aan de gezanten der drie mogendheden de afzending van Tartaren naar de grenzen niet toestaat. Drie Fransche koeriers zijn reeds menigvuldig aangehouden geworden. Alleen aan den Oostenrijkschen internuncius is nog de verzending van Tartaren met depesches en de bevoegdheid gegeven.

Te Konstantinopel wordt weder een eskader uitgerust. Niet alleen op de schepen van Engeland, Frankrijk en Rusland, maar ook op die van alle andere staten, zonder onderscheid, heeft de Porte een embargo gelegd. (Hetzelfde wordt ook uit Londen gemeld.)

Volgens het berigt van eene Russische korvet, welke den 9. November te Corfu is aangekomen, hadden de 26 korvetten, brikken en transportschepen van de verbondene admiraals aanzegging ontvangen, om naar Konstantinopel of Alexandria terug te keeren. Volgens een berigt uit Zante zou *Abdullah-pacha* deze schepen ook nog hebben doen verbranden, maar zij anders toch een buit der geallieerden zouden worden. Men kan dit echter bezwaarlijk gelooven.

Van den 8. December.

Behalve de tijding uit Bucharast, had men te Weenen den 1. dezer geen nader berigt van het vertrek der gezanten uit Konstantinopel, op den 15. November. Te Weenen vleit men zich, dat het den Oostenrijkschen internuncius wellicht nog gelukken zal, eene verzoening tusschen de verbondene mogendheden en de Porte tot stand te brengen, daar hij reeds geslaagd was, den reis-effendi te bewegen, om zich weder rechtstreeks in betrekking met de gezanten der mogendheden te stellen. Naar men verneemt, zijn in de nota, dezer gezanten, in antwoord op die der Porte, de volgende punten vervat: 1.) Het verdrag van 6 Julij, hetwelk geenszins vervallen is, verbiedt de mogendheden, de Grieksche zaak naar den wensch der Porte te laten varen; 2.) de Turksche zee-magt heeft het gevecht van Navarino zelf veroorzaakt, en daardoor de aanspraak der Porte op schavergoeding verbeurd; 3.) genoegdoening kan de Porte te minder verwachten, daar zij ter zijner tijd is verwittigd geworden, dat eene gebeurtenis als die van Navarino zou kunnen voorvallen, ingeval de Porte aan den raad der gematigdheid geen gehoor verleende, of zich aan eenigen aanval mogt schuldig maken. — Ten slotte moet bij deze nota den wensch herhaald zijn, dat de Porte de pacificatie aannemen, en daaromtrent een gunstig antwoord geven mogt.

De jongste berigten uit Odessa melden, dat naar Sebastopol bevel gezonden is om vijftien oorlogschepen uit te rusten, die, naar men dacht, zouden bestemd zijn, om de Russische armee, welke tegen Turkije mogt optrekken, ter zee te ondersteunen.

Uit Weenen schrijft men, dat Zijne Majesteit de Keizer van Oostenrijk eindelijk verlof verleend heeft, om in Gallicien vier jezuiten-collegien op te richten, waar de jeugd en theologanten zullen onderwezen worden. Sedert de verdriving der jezuiten uit Rusland, hadden zij zich te Tarnow nedergezet, en werden aldaar geduld.

PETERSBURG, den 21. November.

In het rapport over den slag van Navarino meldt de graaf van Heijden, dat een fregat zich aan een lineschip van Z. Keiz. M. heeft overgegeven, en dat alle onze zeelieden, zoo wel officieren als soldaten, op eene voorbeeldige wijze hunnen pligt gedaan hebben. De vice-admiraal zegt verder, dat hij op den 1. dezer geen nauwkeurige opgave heeft ontvangen van de verliezen, welke ons eskader geleden heeft, dezelve nogtans niet aanmerkelijk zijn, en er geen kapitein of hoofd-officier is gekwetst.

De overbrenger van deze tijdingen vertrok den 21. met het aanbreken van den dag uit de haven van Navarino, en de toltien, ofschoon met troepen bezet, hebben het zijne groote verwondering, niet op zijn schip. Nauwelijks was hij buiten de invaart, of hij zag twee schepen van de Turksch-Egyptische vloot in de lucht vliegen, terwijl hij in den loop van den morgen nog een twaalfstal uitbarstingen hoorde.

De officiële Courant behelst de volgende nadere berigten omtrent de verovering van Tauris:

Na de inname van Erivan vernam men van overloopers, dat de schrik daardoor onder de Perzen dagelijks toenam; dat de Sarbasen niet meer wilden vechten; dat *Abbas Mirza* nog ter nauwernood 3000 man onder de wapens had, en dat de ingezetenen van Tauris zich ten volen verlatende op de goede krijgsticht, welke onze troepen van den beginne van den oordag af aart in acht genomen hebben, wel verre van zich te verdedigen, ons als derzelver verlossers zouden ontfangen.

Van deze omstandigheden onderrigt, en tevens verneemende dat *Abbas Mirza* wilens was alle militaire inrigtingen, welke te Tauris waren gemaakt, te vernietigen, en alle daar bijeengebrachte krijgsbehoeften en levensmiddelen, zocht te maken, verliet de luitenant-generaal prins *Eristoff*, op den 11. October, met zijn korps Maranda, bleef des nachts in het dorp Soghiape en kwam den 12. te Sagalan. Op zijnen togt, werd hij door de ingezetenen allerwege met geestdrift onthaald.

Intusschen was *Alaiar Khan*, zoon van den eerste minister van den Schah, met de verdediging van Tauris belast geworden. Om de ingezetenen tot strijden te bewegen, had hij bevestigde bedreigingen en geboden, vermaningen en geweld in het werk gesteld. In zijnen ijver, pleegde hij zelfs de grootste wreedheden: verscheiden ingezetenen werden, op zijn bevel, de ooren en neuzen afgesneden en de oogen uitgestoken. Alle zijne pogingen en alle deze wreedheden echter, waren vruchteloos. Immers, toen de prins *Eristoff*, op den 12. op eenen afstand van vijf uren van de vesting Tauris, zijne troepen aan den rechter bever der rivier Adjatchai in linie geschaard, en zes kompanijen van het regiment grenadiers van Cherson, een bataljon van onderscheidene wapenen en zes stukken geschut, onder bevel van den generaal-majoor *Pankratieff* en den kolonel *Mouravieff*, gedetacheerd had, om de stad te bemagtigen, vernieten de Sarbasen *Alaiar Khan* en warden de vloot, terwijl de ingezetenen der stad, met de Imans aan het hoofd, ons onder de dierzelvendigste vromste beoorningen te gemoet stonden. De generaal-majoor *Pankratieff* trok hierop, onder het speels van het militaire muzik, binnen Tauris, bezette de citadel en legerde zijn detachement tusschen de vesting en de voorsteden.

PARYS, den 5. December.

Verscheiden Franschen, die bij den pacha van Egypte dienst genomen, en *Ibrahim* voor den slag van Navarino verlaten hadden, zijn aan boord van de *Provence* te Toulon aangekomen. De officier, die zich op den eisch van dienst heeft willen otergeven, schijnt de kapitein *de Bressan* te zijn. Deze bevond zich op de te Marseille gebouwde Egyptische fregat *de Guerriere*.

Het schip de *Bressan*, hetwelk te Toulon is aangekomen, heeft berigten van den admiraal *de Rigny* medegebragt, waggende de officieren, die zich bij het gevecht van Navarino het meest onderscheiden hebben, en op het verslag, hetwelk daaromtrent aan den Koning is gedaan, heeft Z. M. verscheiden officieren tot hoogere graden bevorderd.

In eenen brief geschreven, aan boord van een der schepen van het Fransche eskader, wordt gemeld, dat de pacha van Egypte, naar de berichten van onze verliezen, van weinigen belang, had vergelijking van hetgene dezelve hadden kunnen wezen, en indien wij met geoesende kanoniers

doen hadden gehad; dezelve zijn onbeduidend in vergelijking met die der Turkén, wier verlies aan dooden en verdronkenen men, zonder verhoging, op meer dan zes duizend man kan stellen. Zij hadden ten minste 300 stukken, die vuur op ons gaven, terwijl de drie vereenigde velders te zamen slechts 600 stukken daar tegen over konnen stellen, als woot het grootste gedeelte alleen van eené zijde vuur konnende geven. Ieder onzer schepen heeft meer dan twee duizend maal geschoten.

BRUSSEL, den 8. December.
Het ministerie avondblad neemt vijf vreemde dagbladen de tijding van Bucharest over, dat de gezanten der drie mogendheden den 15. November Konstantinopel verlaten hebben. Volgens hetzelfde heeft men te Parijs geene latere tijdingen uit Konstantinopel, dan van den 12. November. Men wachtte men den uitslag af van een mondgesprek, dat de Fransche gezant met den reis-besluit zou hebben.

ARNHEM, den 10. December.
Het ministerie avondblad neemt vijf vreemde dagbladen de tijding van Bucharest over, dat de gezanten der drie mogendheden den 15. November Konstantinopel verlaten hebben. Volgens hetzelfde heeft men te Parijs geene latere tijdingen uit Konstantinopel, dan van den 12. November. Men wachtte men den uitslag af van een mondgesprek, dat de Fransche gezant met den reis-besluit zou hebben.

De Nederlandsche Kabinets-koerier *Hoogen* is gisteren hier door gekomen, met depeches naar Rome.

B E K E N D M A R K I N G .

Ter voldoening van de Resolutie van 3. Zeker den Heer Staatsraad in gewone dienst; belast met de Administratie der Directe Belastingen, in en Uitgaande Regten en Accijnsen, roept de Ontvanger der Directe Belastingen in de Gemeente van *Arnhem* alle de Belastingenschuldigen op, welke gebouwd of ongebouwd eigendommen in de Gemeente van *Arnhem* hebben gelegen, waarvan zij de Belasting volgens het verloop van de Grondbelasting voor het geheele jaar voldaan hebben, en aan welke niet beronds door attractie op de Aanslag-Biljetten de restitutie der twee opcenten voor de acht laatste maanden van 1827 is gedaan, om in persoon (of anders bij volmacht iemand te kwalficeeren) ten zijne Kantore in de Beningsteeg, Wijk D, No. 128, de restitutie der twee opcenten, volgens de hier boven aangehaalde Resolutie, tegen kwitantie, voor of uiterlijk op den 31. December 1827, te komen ontvangen, waartoe de Ondergeteekende dagelijks waceren zal, uitgenomen Zon- en Feestdagen.
De Belastingenschuldigen worden verzocht om haans Aanslag-Biljetten op de Grondbelastingen te willen medebrengen.
De Ontvanger der Directe Belastingen in de Gemeente van *Arnhem*,
J. W. VAN ECK.

G E S C H E D K U N D I G E H E R I N N E R I N G E N .

Den 9. December 1792 werd de gravin DE BARRY, maîtresse van LOUDON, geboren.
Den 9. dito 1815 trokken de geallieerden te *Werkendam* over de Maas.
Den 9. dito 1821 werd de eerste tijding met den telegraaf van *Marsaille* overgebracht.
Den 10. dito 1710 had de groote veldslag plaats bij *Villa Viciosa*, Portugeesche stad, provincie Alentejo, met 5000 inwoners.
Den 10. dito 1741 werd *AGATHA* BEKKER, Nederlandsche prozaschrijfster, te *Amsterdam* geboren.
Den 10. dito 1813 vernietigde de Franschen *Breda*, *Walden*, *de Willemstad* en *Steenbergen*.
Den 11. dito 1683 verklaarde *Spanje* den oorlog aan *Frankrijk*.
Den 11. dito 1813 werd het traktaat van *Valancay* gesloten.

ARNHEM, den 11. December.
Het water is hoog in den *Rijn* naar de Paal:
Den 10. Dec. 4 El 0 Palm 5 Duim; gewassen 0 D. gevallen 0 D
Den 11. dito 3 El 8 Palm 5 Duim; gewassen 0 D. gevallen 20 D
Heden overleed, ten vier ure, verlost zeer voorspoedig van eenen welgeschapen zoon, **JOHANNAMARIA OFFERMAN**, veel geliefde Echtgenote van **ELST** in *OVERBETUWE*, den 5. December 1827.
W. L. BURGERS.

Heden overleed, alhier mijn Echtgenoot, de Heer **JOSEPH A. N. O. L. D. F. R. A. N. S. S. T. R. I. J. N. S. B. I. S. S. C. H. O. P.** gepensionerd Luitenant Kolonel, 61 jaar, den ouderdom van bijna drie en zestig en een half jaar.
ARNHEM, den 8. December 1827.
M. STEINS BISSCHOP, geb. VAN DE WALL.

Heden overleed, na zes dagen bitter lijden, mijn geliefde Echtgenote, **ELIZABETH BRUAKSMAN**, in den ouderdom van bijna 62 jaren, en na onzes genoeglijken echts, mij nalatende een Zoonje, dat geen verlies besessen kan; maar ik betreur haar te meer: zij was mij eene zorgelijke en liebare gade; ik zwijg en betrust in den wil van God, vertronwend op goede gronden dat zij zalig is.
ARNHEM, den 9. December 1827.
J. H. E. NOY.

B U R G E M E E S T E R en **W E T H O U D E R S** van der *Stad Elburg*, verkiezen, ten gevolge eener openbare Verkiezende Vacature, dat zich hier een **M E D I C I N E** D. O. C. T. O. R. plaatse, die de Genees- en Verloskunde uitoefent, waartoe eene Jaarwedge van f 250.— door de *Stad* zal verstrekt worden. Die daartoe begeeren zij, worden verzocht zich in persoon of door vrachtnijver, met voldoende bewijzen voor den 1. Februarij a. l. aanstaande te *Avallen* aan te melden, waarna eene keuze zal gedaan worden.
Elburg, den 1. December 1827.
Burgemeester en Wethouders voornoemd,
R. O. H. VAN MANEN,
Ter Ordonnantie van dezelve,
J. DE HEN,
Secretaris.

A A N B E S T E D I N G .
BURGEEMESTER en ASSESSOREN van *Groesbeek* zullen, onder nadere goedkeuring van den Raad en definitieve approbatie van Heeren Gedeputeerde Staten der Provincie *Gelderland*, op Vrijdag den 28. December 1827, des morgens ten 10 ure, op het Secretariaat der Gemeente, publiek aan den minstaande, bij inschrijving en opbod, aanbesteden:
Het **B O U W E N** van een geheel nieuw **S C H O O L** **L O C A L** voor ruim honderd Leerlingen, in de Gemeente *Groesbeek*, met de **L E V E R A N C I E** van alle daartoe behoevende **M A T E R I A L E N**.
Zullende acht dagen voor de Aanbesteding het Bestek, Condities en Teekening, ter plaalse der Aanbesteding ter ysis liggen.
Burgemeester en Assessor voornoemd,
J. J. LAEYENDECKER,
Voorzitter.
Ter Ordonnantie van dezelve,
J. J. LAEYENDECKER,
Secretaris.

- De Notaris **Mr. J. B U S G E R S** zal op den 12. December 1827, s'avonds om 5 uren, in het Logement van *Vergrubden Arend*, te *Arnhem*, finaal verkoopen:
1. Een hecht, sterk, zeer ter nering staande **H U I S** en **E R V E**, de *Wildeman* genaamd, met **S T A L L I N G** en verder **T O E B E H O O R E N**, waaris sedert twee jaren met goed gevolg een Logement is uitgeoefend, staande binnen *Arnhem*, nabij de Rijnpoort. Met de hoogen gebracht in massa op f 2500.—
2. Een **H U I S** en **E R V E**, aldaar in de Koningsstraat, Wijk E. No. 57 ingezet met de hoogen op f 1695.—
3. Een **H U I S** en **E R V E**, op de Beek, Wijk E. No. 98 op f 896.—
4. Een **H U I S** en **E R V E**, in de Brouwersteeg, Wijk E. No. 122. Op f 850.—
5. Eene **W O N I N G** in Wijk E. No. 200. Op f 295.—
6. Een stuk best **B O U W L A N D**, groot 1 Bunder, 13 Roeden, zeer aangenaam tot het aanleggen van een Buiten of Tuin, gelegen onder *Arnhem*, aan den Straatweg op Velp. Op f 2409.—
7. Eene **W E I D E**, groot 3 Bunders, genaamd *de Hoedomp*, gelegen in het *Arnhemse* Broek. Op f 2859.—
8. Eene **W E I D E**, *Kraijmerskamp* genaamd, groot 1 Bander 70 Roeden, in het *Arnhemse* Broek aan den Groeten Vosdijk gelegen. Op f 925.—
9. Eene **W E I D E**, aldaar aan den Kleinen Vosdijk, groot 2 Bunders 12 Roeden. Op f 1919.—
10. Drie afzonderlijke stukken **B O U W L A N D**, groot te zamen ongev. 1 Bander, 70 Roeden, bijzonder geschikt tot het aanleggen van een Buiten, aan elkander gelegen in het aangename Dorp *Velp*. Met de hoogen gebracht in massa op f 2393.—
11. Eene schoone **W E I D E**, groot 6 Bunders, gelegen in de *Velperbroek*. Op f 4285.—
12. Eene **Z I T P L A A T S** in de Grootte Kerk te *Arnhem*, in het Middelpand op de eilde Bank No. 9.

Men is voornemens vrijwillig in het openbaar te verkoopen:
Het zeer aangenaam, in de nabijheid der *Stad Zutphen*, 10 minuten van het Dorp *Wansveld* en den Straatweg gelegen, **B U I T E N G O E D H E T O Y E**, bestaande in overheerlijke **B O U W**, **W E I D E L A N D E N** en **B O S S C H E N**, twee kapitale **B O U W H U I Z E N**, benevens een achtkaute **K O E P E L**, over de Landen naar de *Stad* en het Dorp een schoon uitzigt opleverende; voorts drie uitgestrekte **B O R R E N E R V E N**, *Koning*, *Koepink* en *Hummelink*, en eindelijk twee **H O O I W E I D E N**, de eene genaamd *het achterste eind van het Holtster-slag*, de andere de *Zorenboom*, welke vijf laatste Perceelen gelegen zijn in het Kwartier van *Zutphen*, Gemeente *Zelhem*.
De veiling zal plaats hebben op den 4. Januarij eerstkomende, des namiddags ten 3 ure, en veertien dagen daarna de dadelijke verkoop, ten huize van den Kastelein **P. W E Y E R S**, in het Zwanshoofd te *Zutphen*.
Nadere informalien zijn te bekomen bij **Mr. J. A. VAN H A S S E L T**, openbaar Notaris te *Zutphen*. Brieven vrachtnij.

- Aan de daartoe belanghebbenden wordt bekend gemaakt, dat de **O N G E R E E D E G O E D E R E N**, staande, en gelegen in en onder de Gemeente *Wageningen*, in de *Arnhemse* Couranten van den 27. November en 4. December dezes jaars breeder omschreven, welke in het *Gelderlandsche* *Wet* varen, te *Wageningen*, ten overstaan der aldaar residentende Notaris **Mr. H. B. VAN D A A L E N** en **D. B E E K**, op den 5. December 1827 zijn inzet, met de hoogen staan als volgt:
1. Een zeer aangenaam **H U I S** en **E R V E**, letter A No. 2509 op f 3000-00.
2. Een **H U I S** en **A C H T E R H U I S**, letter B No. 101, op f 400-00.
3. Een **H U I S** en **A C H T E R H U I S**, letter B No. 21, op f 500-00.
4. Een stuk **T A B A K S L A N D**, groot 38 Roeden en 38 Ellen, op f 200-00.
5. Eene **B I N N E N W E I D E**, groot 2 Bunders en 56 Roeden, op f 1600-00.
No. 3, 4 en 5 in massa op f 2800-00.
6. Een **H U I S**, waarin 4 **W O N I N G E N**, op f 520-00.
No. 3, 4, 5 en 6 in massa op f 3400-00.
7. Een stuk **B O U W L A N D**, groot circa 42 Roeden en 57 Ellen, op f 226-00.
8. Een stuk **B O U W L A N D**, op den *Goudberg*, groot circa 56 Roeden en 77 Ellen, op f 450-00.
9. Een stuk **B O U W L A N D**, den *Langen Akker*, op den *Goudberg*, groot 281 Roeden en 38 Ellen, op f 225-00.
10. Een stuk **B O U W L A N D**, aan den *Diedenweg*, groot 21 Roeden en 28 Ellen, op f 140-00.
11. Een stuk **B O U W L A N D**, mede aan den *Diedenweg*, groot 56 Roeden en 77 Ellen, op f 300-00.

